

Patientfall Stina

Stina är 55 år och har haft diagnosen MS sedan många år tillbaka. Hon bor tillsammans med sin man i en by ute på landet. Byn är belägen tre mil från närmaste större ort och har endast 10 fasta boenden. Stina lever för sina hundar. Hundarna är hennes stora glädje och nästan det enda sällskap hon har på dagarna förutom ett besök av hemtjänsten.

Stina har fått allt svårare att förflytta sig inomhus och behöver idag alternera mellan rollator och rullstol. Utomhus har Stina en scooter vilken hon nyttjat i många år på grund av hennes begränsade förmåga att gå längre sträckor. Scootern använder Stina för att kunna hämta posten, rasta sina hundar samt hälsa på bekanta i byn. Dessa aktiviteter är mycket viktiga och betydelsefulla för Stina. Stina har nedsatt syn och vissa kognitiva besvär, framför allt med närminnet. På grund av hennes nedsatta syn har det inträffat tillbud med scootern. Detta till följd av att hon inte observerat när hon kört utanför vägrenen. Det har även hänt att hon glömt att ladda scootern vilket föranlett att hon blivit stillastående längs vägen. Trafiken i byn är väldigt begränsad, endast de som bor där trafikerar vägarna. Byns invånare har alla vetskap om Stinas sjukdom och stöttar henne i stort som smått. De håller även gärna ett extra öga på henne när hon är ute och kör.

Scootern behöver bytas ut då den blivit uttjänt och arbetsterapeuten anser att en ny bedömning behöver göras på grund av hennes förändrade sjukdomsbild. Stina ligger i gränslandet gällande synen, men ansvarig läkare anser att hennes vinst med att kunna använda scootern väger över. Han ser inga andra medicinska hinder till att hon skall kunna fortsätta använda scootern.